

الريح تجري بانف زخاء حين اصاب چون خدای تعالی
 ویرا چنین مملکت بلاد که کسی نداده بود پس سلیمان علیه السلام
 در حال خود تعجب کرد خدای تعالی این از وی نیستید
 و فرمود جل جلاله که چرا تعجب کردی که این بنزد من آسان
 کاریست و چرا شکر من نکردی هر آن بنده که در نعمت
 شکر کند آن نعمت بر وی فراخ گردانم و هر آنکه شکر نکند
 هر روز آن نعمت بر وی تنگ گردانم انگاه آنکه سبحانه و تعالی
 بنمودش نقصان در مملکت و آن بوی نمودن از پنج صفت
 بود چنانچه در **قصه** آمده است که دوزی سلیمان علیه السلام
 دعا کرد و گفت ای بار خدای مرا نعمتی بسیار داده
 اکنون مرا آرزوی آنست که این همه خلق خدا را بر ما مهمان دلام
 پس خدای تعالی بجه چندگان دنیا وحی کرد که فلان روز
 مهان سلیمان باشید پس سلیمان علیه السلام بنمود
 تا از لیلای از دریا های عالم و پیش آن میانان بود
 که بهشت ماهه گدال هشت ماهه صحرا بود پس در اینجا

دعوت

دَعْوَتِ سَاخْتِنْدِ وَحَايَاكَ رَاسْتِ يَفْرَمُودِ تَا انْ مَشْرُوقِ
 خَوْرَه نِهَا پَسْتَنْدِ و سَاخْتِنْدِ و اَرْجَبِي و اَرْهَرِ نَوْعِي
 پَس دِي پُورِ يَفْرَمُودِ تَا دِي كِهَا كُورِنْدِ و اَرْهَرِي كِ دِي كِه فَنَافِ
 كَز بَا لَ بُوَد وَهَفَنَاد كَز نِي تَهَا وَكَاسَهَا فَرَمُودِ هَر يَكِي
 هَهْل كَز بَا لَ و چَهْل كَز نِي تَهَا **قوله تعالی** وَجَنَاتِ
 كَالْجَوَابِ وَقُدُورِ رَاسِيَاتِ اعْمَلُوا لِي فِي هَذِهِ نَشْرَابًا
 تَلَهْرًا طَعَامَ يَنْهَادُنْ وَهَر كِرُو هِي اَنْ خَلْقَانِ بِيَا كِهَامِي
 بَا يَسْتَا دِنْدِ و سَلِيْمَانِ يَفْرَمُودِ تَا نَحْتِ رَا بَر كِنَانَه دَر بَا
 يَنْهَادُنْدِ و بَر كِر سِي بِنِشْتِ چِنَانِجِه هَم دَر رِيَا يَسْتَكْرِبْتِ
 وَهَم دَر صَحْلَا انْ كَاهِ دِي وَانِ و پَر يَانِ رَا يَفْرَمُودِ تَا خَلْقِ رَا
 طَعَامَ دِهَنْدِ نَا كَاهِ مَاهِي سَرَانِ رِيَا بَلَكُورِدِ وَا و اَز دَا دِ
 كِه اِي يَنْجِي خَدَا يِ دِي رُو ز وَحِي كُورِدِه اَنْد كِه مَهْمَانِ سَلِيْمَانِ
 بَا شِيْدِ كُنُونِ اَمْدِه اَم تَا مَر اَمْمَانِ دَا رِي كِنِي و طَعَامِ بَدِي
 پَس سَلِيْمَانِ عَلِيَه السَّلَامِ بَخْتِنْدِ و كَفْتِ اِيْنِ طَعَامِ اَز بَرَا يِ
 خَلْقِ اَوْرِدِه اَم اَلْوَر تَا جَا بَه اسْتِ خُوْر هَر چُنْد كِه تَوَا لِي